

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013684
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119013684.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti odsúdenému K. Y., nar. XX.X.XXXX v Y., trvalé bydlisko P. XXXX/X, G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 2. decembra 2019, č. k. 9PP/118/2019-30, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 2. decembra 2019, č. k. 9PP/118/2019-30, podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť K. Y. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava V trestným rozkazom z 3. apríla 2013, sp. zn. 1T/30/2013, v trvaní 18 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený vykonaním zo zákona určenej časti trestu splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň vo výkone trestu preukázal polepšenie, čím splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku, nakoľko vzhľadom na jeho osobu, resocializačnú prognózu a predchádzajúce odsúdenia nemožno dôvodne predpokladať, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život.

Okresný súd nespĺnenie druhej materiálnej podmienky odôvodnil tým, že odsúdený bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný, opakovane vykonával aj trest odňatia slobody, pričom rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 3Pp/119/2005 z 8. júna 2005 už bol v minulosti podmienené prepustený, no napriek tejto šanci preukázať schopnosť viesť riadny život, sa odsúdený dopustil ďalších troch trestných činov, teda účel trestu u neho nebol dosiahnutý. Okresný súd ďalej uviedol, že aj v tomto prípade má výrazné pochybnosti a schopnosti odsúdeného v prípade podmienené prepustenia viesť riadny život, čo dokumentuje aj jeho neosvedčenie sa počas skúšobnej doby vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 1T/30/2013.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal.

Odsúdený svoju sťažnosť odôvodnil vlastným písomným podaním, v ktorom stručne uviedol, že sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožňuje. Namietal, že odsúdenie Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 1T/30/2013 z 3. apríla 2014, ktoré mu bolo vytknuté, bolo za trestný čin ublíženia na zdraví podľa Trestného zákona účinného do 31.12.2005, teda išlo o starý skutok.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 6. februára 2020.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne u odsúdeného posúdil splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Taktiež správne vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu preukazuje polepšenie, je dlhodobo na požadovanej úrovni, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu, čím je splnená prvá z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ustanovení § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Podmienené prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Správne okresný súd poukázal na fakt, že posúdenie tejto otázky je len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti. Práve preto je súd odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Z registra trestov GP SR odsúdeného sú jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti evidentné. Aj podľa názoru krajského súdu sú za daného stavu náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

V ďalšom krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného prezentované vyššie v texte, tieto považuje krajský súd za nedôvodné. Pre posúdenie sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti je bez významu dátum spáchania skutku v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/30/2013. Kľúčovým je v tomto smere fakt, že odsúdený bol dosiaľ až 10 krát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody bol opakovane za trestné činy spáchané pred, ale aj po tomto skutku.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.